

ECONOMIA ■

Els serveis estan prenent el relleu a la indústria en el camí de la recuperació

TECNOLOGIA ■

Apple publica les que es consideren les millors aplicacions del 2021

EL

MAGAZÍN

Núm. 202

Divendres, 10 de desembre de 2021

TURA SOLER

“Els periodistes hem d’anar més enllà i qüestionar el relat oficial”

Quim Puig / Hermes Comunicació

ENTREVISTA

Tura Soler

“La pressa és mala companyia del periodisme d’investigació”

L’agost de 2017 van ser assassinats al pantà de Susqueda els joves Marc Hernández i Paula Mas. Han passat quatre anys i mig i no s’ha trobat l’arma homicida, es desconeix el mòbil del crim, l’autor o autors, i el lloc exacte on es va cometre. La periodista Tura Soler (Santa Pau, 1963) ha investigat el cas per ‘El Punt Avui’ i n’explica tots els detalls en el llibre ‘El pantà maleït’ (La Campana, 2021). Soler també va destacar pel seu treball en el cas del segrest de la farmacèutica Maria Àngels Feliu.

Text: Víctor Palomar

Fotografia: Quim Puig / Hermes Comunicació

Vostè que sempre ha estat a l’altre costat, no se li fa estrany aquests dies ser la protagonista de tantes entrevistes arran de la publicació del llibre?

Sí, és com el món al revés que aparegui a tots els mitjans, jo que soc molt poc d’exposar-me i més aviat soc una formigueta d’anar trepitjant el terreny, recopilant dades, parlar amb la gent i ni tan sols enregistrar res, sinó memoritzar el que parles i quedar-te amb les idees. I mira, ara em trobo cada dia davant dels micros, càmeres i entrevistes com aquesta. Sí que se’m fa estrany.

Aquests dies he sentit gent que destaca que vostè és d’aquelles periodistes que trepitja carrer, que va als llocs, que parla amb la gent... No hauria de ser una definició intrínseca de la feina del periodista?

Aquest és el periodisme tal com jo el vaig conèixer i com nosaltres l’hem mamat des del moment que vaig començar. No tenies altra manera que agafar la bossa i anar a sobre el terreny a investigar què havia passat, buscar-te tu els testimonis, l’escenari d’un crim, d’un accident o d’un robatori. Nosaltres quan vam començar fa tres dècades era el que s’havia de fer. Anar a trepitjar comissaries, intentar colar-te per allà, ser sempre als llocs i si algun dia havies de veure una autòpsia en directe per saber com funcionava el món dels forenses, ho feies. Ara hem quedat envaïts per les xarxes socials, la proliferació de portaveus i gabinets de comunicació que et bombardegen, et saturen d’informació i comunicats, i els periodistes no van als llocs. I amb les xarxes socials i els digitals tothom vol ser el primer a donar una notícia. La pressa és mala companyia del periodisme d’investigació. T’acabes quedant a la superfície i vas llegint els mitjans i veus que les notícies són

calcades. Una investigació requereix temps i calma.

Avui mateix [dilluns 29 de novembre] hi ha el cas d’un excursionista desaparegut a Setcases del qual parlen tots els mitjans i els periodistes asseguts a la redacció del seu mitjà o des de casa seva truquen a un gabinet de comunicació a Bellaterra, situat a més de 130 quilòmetres de distància del lloc dels fets, per saber què ha passat.

Fa uns anys quan nosaltres trucàvem als bombers o als rescatadors de muntanya al telèfon se t’hi posava un agent operatiu, un bomber que estava de guàrdia en aquell parc. Ara tot està molt ben coordinat i hi ha un equip de professionals de la comunicació que elaboren un comunicat que el donen a tothom igual. Segurament fa uns anys nosaltres ens hauríem calçat les botes d’hivern i hauríem anat com a mínim on hi hagués el camp base dels equips de rescat per ser allà i veure si podies accedir a les fonts directes i descriure com s’estava fent el rescat. Ara esperem que ens arribi la notícia a través de les xarxes, dels gabinets de comunicació o de les agències. Això estalvia molta feina i és molt còmode perquè fins i tot es pot fer des de casa, però acaba mimetitzant totes les notícies i no dona opció a buscar alguna cosa més. Si ho tens tot tan mamat ja no vas gaire més enllà.

El periodista Jordi Grau, company seu a El Punt Avui, diu que és, a més, d’aquestes periodistes que no es creu mai la versió oficial.

Jordi Grau com també Joan Vall Clara van ser els meus mestres quan jo començava. Ells m’ho van ensenyar, que tot el que veies ho havies de qüestionar, mirar què hi ha més enllà, si hi ha altres versions que qüestionin el relat oficial. És el que he anat fent durant la meua trajectòria, no vol dir sempre que la informació que et donen no sigui correcta, sinó senzillament que pot ser parcial, que t’han amagat una sèrie de dades o elements

que poden ser claus. I això és el que ha de fer sempre el periodista, qüestionar-s'ho tot i no empassar-se d'entrada tot el que li expliquen. Apartar totes les branques del camí per acabar veient exactament el que ha passat.

Això és el que va fer en el crim d'en Marc i la Paula al pantà de Susqueda. La versió oficial que gairebé ningú qüestionava era que l'autor va ser Jordi Magentí, un pescador que el dia dels fets se suposa que era a prop de l'escena del crim i que a més tenia antecedents criminals, el 1997 havia matat la seva dona. Tot lligava.

A veure, no sabem encara qui va ser l'autor o autors del crim. Potser d'aquí a un temps sortirà alguna prova que evidenciï que Magentí va tenir alguna cosa a veure amb el crim. Jo el que vaig fer va ser anar a comprovar sobre el terreny tot el que s'anava aportant a la investigació. Hi havia coses que no quadraven. Vaig veure que la investigació es basava molt en el perfil criminològic del sospitós. A Jordi Magentí li pesava molt el seu passat, el d'haver matat la seva dona, i a partir d'aquí els investigadors van començar a fer tota una sèrie de proves per intentar situar l'escena del crim al lloc on ell estava pescant. I ho fan basant-se en una sèrie de testimonis auditius –unes persones que van sentir uns trets– però no hi ha cap testimoni ocular que presenciés res. A través d'aquestes persones que van sentir uns trets intenten situar al mapa el lloc on es podria haver produït el crim, però aquestes complexes proves de sonometria van ser descartades per l'Audiència de Girona. En un lloc com el pantà de Susqueda, ple de muntanyes i clots d'aigua, és molt difícil saber d'on provenien els trets.

Els cadàvers presentaven impactes de bala, però no s'ha trobat ni l'arma ni cap beina.

Exacte, la investigació diu que l'escena del crim va ser la Rierica perquè era el lloc on anava a pescar Magentí, però no s'han trobat ni beines, ni sang, ni objectes de la parella. S'han fet 157 proves d'ADN i cap d'elles vincula les víctimes amb el sospitós i fins ara no s'ha pogut demostrar d'una forma científica que hi hagi una coincidència espai-temps entre les víctimes i el sospitós.

Llegint el llibre et sorprèn el perfil de personatges que es mouen entorn del pantà: gent amb un passat truculent, cuidadors de plantacions de marihuana, festes rave...

És una coincidència en espais pantanosos, envoltats de boscos, que fa que sigui atractiu amagar-s'hi. El mateix any del crim de Susqueda hi va haver el crim del pantà de Foix, tot i que finalment se'n va acabar dient el crim de la Guàrdia Urbana. Inicialment, era el crim del pantà de Foix perquè va ser un assassinat que va tenir com a darrer escenari el pantà, on van intentar desfer-se del cadàver de l'agent de la Guàrdia Urbana. I un altre dels personatges que es va plantejar si hauria passat per Susqueda durant aquelles dates és el famós assassí Igor el rus, perquè els escenaris per on es movia aquest home eren d'aquest tipus. Un lloc tan emboscats i amagats facilita la presència d'aquests personatges i també que s'hi puguin plantar grans extensions de marihuana. Fa poc es van trobar 8.000 plantes de marihuana a l'escenari on va passar el crim i allà hi havia gent que les vigilava i que vivia amagada en tendes d'acampar.

Això vol dir que Magentí no era l'única persona amb un passat al darrere que es movia per Susqueda.

Exacte, però a vegades ens oblidem de dir que també hi ha altra gent magnífica en aquests entorns. És el cas d'en Sau, que surt al llibre, un fotògraf que va guanyar un premi per un treball sobre Susqueda. Es va passar hores i hores, i també nits, retratant i tenint contacte amb aquesta gent que a mi em feia tanta por. Jo en les meves visites al pantà sempre anava acompanyada de dos policies de paisà amics meus, però ell hi anava sol i de nit. Hi ha també el cas d'aquest personatge tan curiós que és un rastrejador que quan sap que hi ha algú desaparegut sigui on sigui s'hi desplaça ell tot sol amb

“El crim del pantà de Susqueda és com un trencaclosques en què no acaben encaixant mai les peces. Com més coses sé del cas, menys l'entenc”

el seu gos. Va anar a Susqueda a buscar en Marc i la Paula, i avui si ha tingut temps deu ser a Setcases buscant l'excursionista desaparegut de forma desinteressada. Me'l vaig trobar un temps després també en el rastreig d'una noia desapareguda a Vilassar. Són persones peculiars, en positiu.

Parlant de personatges hauríem de fer esment de Bartomeu Soler. És una figura clau en aquesta història. Vivia al pantà, a prop d'on van aparèixer els cadàvers, i si sabia alguna cosa del crim se'n va anar a la tomba amb el secret.

La primera vegada que vaig anar a Susqueda em van dir que vigilés, que allà a prop on van trobar els cadàvers hi vivia un home emboscats, que s'havia fet una cabana entre els arbres i que posava trapes perquè la gent no s'hi acostés massa. Encara ara em faig creus de com va poder construir una cabana en un marge com aquell, baixant el material per un corriol estret i rost, i allunyat com estava de la pista. Com que era en aquell lloc clau –a prop d'on van aparèixer els cadàvers dels dos joves– pensava que havia de saber alguna cosa del crim o si més no hauria d'haver vist alguna cosa. El primer objectiu va ser anar a trobar-lo i després parlar amb ell per veure si ens deia alguna cosa. No hi va haver manera,

van ser moltes les visites que vaig acabar fent a en Bartomeu i ell que sempre veia i sabia tot el que passava al pantà, resulta que el dia que maten en Marc i la Paula no sent ni veu res. Primer em feia por, però al final va ser una persona molt amable. Mai vaig saber si el que explicava era tota la veritat o amagava alguna cosa.

I al final un dia el van trobar mort i potser es va emportar la clau per resoldre el crim.

Jo sempre li deia que m'ho expliqués tot i que si no m'ho volia explicar almenys m'ho deixés escrit en algun lloc. Per això quan el vam trobar mort vaig demanar als Mossos si havia deixat res escrit. Tenia unes llibretes on apuntava coses, remeis que es feia ell amb herbes que recollia i també un llistat de matrícules. En Bartomeu apuntava les matrícules dels cotxes que passaven per allà, però no hi ha res que permeti aclarir què va passar amb el cotxe d'en Marc i la Paula, que va desaparèixer fins que cinc dies després va ser trobat allà enfonsat al pantà. En Bartomeu sempre deia que al pantà tots els ulls et miren, encara que no t'ho pensis sempre hi ha algú que t'està veient.

En Bartomeu hauria intentat suïcidar-se, però va morir abans.

L'escena amb la qual ens vam trobar era aquesta. Hi havia en Bartomeu a terra sota una alzina davant de la seva barraca i en una postura estranya. A l'alzina hi havia la soga i darrere el tronc, una escala. La composició que em vaig fer de seguida va ser que havia pujat a l'escala per posar-se la soga al coll, va caure i es va colpejar. L'autòpsia diu que va morir de mort natural d'una afecció cardíaca que patia. És una altra d'aquelles coses estranyes que passen a Susqueda.

Hi ha una línia d'investigació a la qual no s'ha donat molta credibilitat que és la que apuntaria al fill de Jordi Magentí. El company de cel·la va assegurar que aquest li hauria confessat que l'autor del crim d'en Marc i la Paula seria el seu fill i que

(Continua a la pàgina 4)

(Ve de la pàgina 3)

ell li hauria donat un cop de mà per desfer-se dels cadàvers. I que ho feia perquè estava en deute amb ell per haver-li matat la mare.

És una confessió una mica estranya. D'una banda, és cert que apunta alguns detalls que només podia saber ell o que situen l'escena del crim, però, en canvi, els Mossos no donen credibilitat al relat quan assenyalen el fill. Un dels motius dels investigadors per no estirar aquest fil és perquè aquest no era al pantà aquell dia. Ho han comprovat perquè el senyal del telèfon mòbil no l'ubica aquell dia al pantà. A la meua manera de veure-ho això no hauria de ser conclouent perquè el telèfon sempre el pots deixar a casa. I això que diu que devia el favor al fill per haver-lo deixat sense mare, Magentí es refereix a la plantació de marihuana que té aquell, i que no va poder negar-se a ajudar-lo perquè havia matat la seva mare. Això ell ho admet.

Un altre protagonista, en aquest cas anònim, és el confident secret que li ha anat fent arribar informació sobre possibles línies d'investigació de gent que es mou pel pantà i que vostè diu que no sap qui és. De debò que no en té cap sospita?

De debò que no en tinc ni idea. És una persona que no malgasta el temps ni les paraules. Pot estar temps sense dir res i en el moment que té una informació que pot ser interessant contacta amb mi i me la dona.

Arran de la publicació del llibre i les moltes entrevistes que li han fet en diferents mitjans no ha contactat de nou per comentar-li res?

No, és veritat. Jo crec que és perquè no té res a dir. Ja et dic que no és de comentar ni valorar les coses, només em diu "has vist això? Has vist allò altre?". La veritat és que no sé qui és i hi ha qui creu que és una figura literària que he introduït en el relat. I no és així. És tal com explico al llibre. No sé si el conec o no, si ens hem vist mai o no, la veritat és que no sé qui és.

Després de tot aquest temps investigant, parlant amb tanta gent i analitzant la quantitat d'informació que hi ha, suposo que deu tenir alguna teoria sobre què va passar aquell dia d'agost de 2017.

Ho diem sempre amb els dos policies amics que m'han acompanyat en les diferents visites al pantà,

"La sèrie 'Crim', de Carles Porta, ha fet emergir el periodisme de successos, que semblava que estava en una segona fila i ara la nostra feina s'ha revalorat"

l'Antonio i en Jerónimo, que com més coses sabem menys entenem el cas. Cada vegada s'obren noves portes i no es tanquen les altres, és com un trenca-closques en què no acabem encaixant mai les peces. Com més conec, menys sé.

Un altre cas en què es va implicar molt va ser en la resolució del segrest de Maria Àngels Feliu. Hi veu paral·lelismes? Es van detenir uns primers sospitosos que es va acabar demostrant que no hi tenien res a veure i els veritables culpables es van descobrir uns anys després.

Quan la gent em demana si crec que el crim de Susqueda s'acabarà resolent algun dia, jo sempre poso aquest exemple del segrest d'Olot. Quan ja tothom havia perdut l'esperança de resoldre'l i cada vegada s'embolicava més, va arribar un dia que va aparèixer una pista clau que va permetre detenir els segrestadors de veritat.

Exacte, i aquí la versió oficial que apuntava a Joan Casals i Xavier Bassa no era la correcta. De fet, va ser coautora del llibre *Estampes del segrest d'Olot*, publicat tres anys abans de la detenció dels autors confessos, on ja apareixia la figura d'un dels màxims responsables del cas, el policia Antoni Guirado.

Havíem escrit al llibre una pista que va aportar una veïna que va explicar que dies abans del segrest ella havia vist com un policia local, el seu veí Antoni Guirado, vigilava Maria Àngels Feliu davant de la farmàcia. Aquesta era la pista clau que si s'hagués investigat des del primer moment potser hauria estalviat molts dies de captiveri a la Maria Àngels. La línia d'investigació era allà i no

es va seguir. Qui et diu que en el cas de Susqueda no hi pugui haver alguna cosa que ara s'escapa de la visió de la investigació, però que pugui ser el fil que condueix cap a la resolució més endavant. No seria just que les famílies d'en Marc i la Paula no puguin saber sense cap mena de dubte què va passar. És molt important que s'aclareixin tots els interrogants. Per mi, el principal de tots és saber el perquè. No tenim mòbil d'aquest assassinat. Per què van matar aquesta parella, qui va ser i on. Tots els interrogants estan oberts.

Els familiars dels dos joves morts no han volgut parlar?

No, a diferència d'altres familiars que han viscut un succés com aquest, ells van deixar clar des del principi que volien fugir del focus mediàtic, i se'ls ha de respectar. Aquests dies coincidint amb la meua aparició en mitjans he rebut un parell de trucades de persones que en el seu dia, fa 20 anys uns i els altres 13, van patir l'assassinat d'un familiar. Aquesta gent necessita d'alguna manera contactar amb algú, que els atenguis com a periodista i que el seu cas es recordi. Els familiars d'en Marc i la Paula han deixat molt clar que ells volen fugir d'això i crec que seria injust perseguir-los.

Fa tres dècades que està picant pedra com a periodista fent una feina ingent i ara que apareix en un parell de capítols del programa *Crim* tothom la coneix i elogia la seva feina. Li molesta?

D'una part dius, benvingut sigui el reconeixement de la feina periodística i del periodisme de successos a través de la feina de *Crim* i de Carles Porta. I gràcies per poder-hi col·laborar. Però, per altra part, sí que penses que fa tant temps que estàs picant pedra en el periodisme de proximitat i de successos, sempre intentant fer una bona feina, i fins que no apareixes en un programa de televisió com aquest gairebé ningú s'adona de tot el que has fet. De fet, el que fem a *Crim* és explicar la feina que vaig fer en el seu moment al diari, però és veritat que el fenomen de *Crim* s'hauria d'estudiar. Ha fet emergir el periodisme de successos, que semblava que estava en una segona fila. Semblava que els periodistes de successos eren aquells que tenien relegats, que no eren especialistes en res, i en canvi ara la nostra feina s'ha revalorat.

OPINIÓ

Josep Burgaya

DES DE FORA

La societat del turisme

Encara que les limitacions de la pandèmia ens van contenir durant un temps, ens hem tornat a entregar al moviment compulsiu. Vivim a l'edat del turisme. Si alguna cosa defineix el nostre món és la profusió del viatge, de l'aleteig continu. És una actitud. Desplaçar-se, conèixer entorns diferents, ja no és una cosa associada únicament a les classes dominants, a les elits, sinó que ha esdevingut característica comuna i transversal del nostre temps. S'ha erigit com un dret inalienable de qualsevol segment social. Hi ha nínxols i preus per a tots, perquè la democratització de la pràctica turística i viatgera no signifiqui la superació de les diferències de classe, que tampoc no és això.

El nostre és un món caracteritzat pel desplaçament i l'acceleració. No sempre ha estat així. Durant la major part de la història de la humanitat els dies se succeïen tranquils, pràcticament idèntics als anteriors, i els cicles de la natura i de les estacions es repetien sense fi. Fins a la revolució industrial i la introducció del ferrocarril, la majoria de persones no coneixien durant la seva vida més enllà d'un entorn immediat que es projectava en poques lligües. Fora del territori propi, regnava allò desconegut i els temors i inseguretats no abonaven l'esperit d'aventura i l'atracció pel diferent. En el món industrial, la ciutat com a epicentre del món, es va activar la novetat i l'esperit del desplaçament. El món se'ns aproximava, s'anava aplanant, i també s'ampliava el seu coneixement. El nou nomadisme que ens porta a tenir una pulsio d'acció contínua i de canvi constant s'inicia a la segona part del segle XX, però arriba al paroxisme a les

dues dècades del segle actual. Més que una necessitat inherent a un món global, interdependent i hipercomunicat, s'ha establert com una cultura, un estat d'ànim, un hàbit fixat en el comportament. Viatgem i ens movem per feina, evidentment, però sobretot perquè som incapaços d'establir-nos constantment enlloc. El nostre entorn habitual ens cau a sobre. La maleta de viatge s'ha convertit en una extensió del nostre propi cos, igual que el telèfon intel·ligent ens fa les funcions d'extensió física, de pròtesi.

Els motius que ens indueixen al desplaçament són múltiples i de molt divers calat, a més de superposats, i fins i tot entrant en contradicció. Oci, vacances, descans, avorriment, atracció pel viatge, *notincresafer*, gaudi cultural, fer fotografies, conèixer gent... El viatge adopta, també, múltiples formes: de parella, familiar, cultiu de la solitud, amb amics, en grup organitzat... Tot això i molt més forma part ja del concepte de turisme, una activitat que ens defineix com a societat i que conforma una de les indústries més importants a múltiples països, amb una significació que va més enllà del 10% del PIB mundial i que ocupa de manera directa més de 300 milions de treballadors.

I és que en el concepte de *turisme* han acabat confluint dimensions de la nostra vida que fins fa poc tenien perfils propis i diferenciats. Encara que el purisme elitista continua diferenciant clarament entre viatjar i fer el turista, en realitat el terme de turisme prové de *tour*, que implica desplaçament, viatge per a solac, esbarjo i coneixement.

Quan els costos limitaven les possibilitats d'anar a una altra part a la majo-

ria de la població, el viatge era una cosa imaginada, somniada, estrictament preparada i que es realitzava, com a molt, una vegada a l'any aprofitant el període de vacances. El viatge sempre ha tingut connotacions de singularitat, d'excepció, quelcom que transcendeix la nostra cultura habitual i el coneixement que posseïm. Evoca el descobriment, la relació i la revelació del que és diferent, ja sigui en el seu vessant cultural, patrimonial, urbà o paisatgístic. Aquest caràcter especial, espaiat en el temps i en què la preparació tenia tanta o més importància que el seu desenvolupament, va mudar de manera significativa a les albors del segle passat i a les primeres dècades d'aquest, en la mesura que la reducció dels costos especialment amb l'explosió dels vols barats i l'ús d'internet va deixar de ser una cosa passatgera, circumstantial i única per convertir-se en una mena de passatemps habitual, particularment entre els més joves. Anar i venir de qualsevol ciutat europea, qualsevol dia i a qualsevol hora aprofitant les ofertes de darrera hora de les companyies aèries i dels subhastadors de viatges de saldo que hi ha a la xarxa. Una competència no tant per conèixer sinó bàsicament per moure's i així poder argüir la consecució de rècords de mínims en el preu obtingut. Col·lapse d'aeroports, invasió de les ciutats que van rebre com a càstig la denominació de "turístiques" i pressió sense fi dels operadors en pro d'unes baixades de preu que van portar a l'espiral de deteriorament que significa sempre el *low cost*. El viatge desposseït d'objectiu i de qualsevol glamur. Viatjar, bàsicament, "perquè ho puc fer".

Carles Duarte

Disset esclats

Una de les personalitats més polièdriques i interessants de la nostra vida cultural és Maria Àngels Viladot, que ha publicat des d'assajos sociològics i sociolingüístics fins a llibres de poesia o de prosa de ficció. Ara ens presenta, dins del segell Stonberg, amb un pròleg d'Olga Xirinacs i una coberta de Perico Pastor, *Disset esclats*, un recull de narracions inspirades en disset dones reals amb perfils vitals i professionals rellevants. Maria Àngels Viladot, que n'ha valorat la personalitat i la trajectòria i s'hi ha entrevistat, n'ha extret una experiència significativa, a partir de la qual ha concebut un conte. Ho explica així: "Consistia a demanar a dones diverses alguna vivència que recordessin amb prou força per conformar un relat breu i, si podia ser, allunyat en el temps". Hi afegeix: "M'agraden molt els anys seixanta i setanta del segle XX". Però el llibre conté textos que arriben fins al

present, epidèmia inclosa. La proposta de Viladot és tan sorprenent com reeixida. Posant en joc el seu talent per capbussar-se en l'ànima humana i per teixir relats capaços d'atreure'ns i comoure'ns, ens hi parla de l'emancipació d'una dona tipa d'un marit que n'asfixia la veu i la mirada, d'una noia que s'enfronta a una autoritat eclesiàstica que actua amb arbitrariedad, d'una jove que viatja a París en tren amb uns amics *hippies* acompanyada d'una maleta elegant que durà d'estranguis de tornada llibres prohibits, de les gelosies entre fills, del trasbals per la mort prematura d'un amic psiquiatre, de la mediocritat agressiva de les autoritats franquistes i de la dignitat dels qui no acceptaven amb resignació aquella dictadura, de la malaltia greu d'una mare que empeny una filla a interrompre els seus projectes i a fer reflexions com "amb la por de la pèrdua no es pot viure", del record

d'un avi republicà afusellat pels franquistes perquè havia impulsat la reforma agrària a Extremadura, d'una ascensió al Mont Blanc amb una reflexió sobre l'esperit competitiu i la supèrbia humana en la seva relació amb la natura, d'un accident mortal de moto, d'una enginyera que en un viatge a Porto Alegre s'enamora sense saber-ho d'un ciberdelinqüent, d'un pare xofer que atropella involuntàriament un nen... Queda clar, doncs, que no tan sols ens trobem davant de protagonistes ben diferents, sinó també d'històries amb continguts i plantejaments contrastats. I tanmateix Viladot aconsegueix donar-hi una coherència i una complementarietat en què l'estil juga a favor seu. Maria Àngels Viladot es nodreix en aquesta ocasió de la memòria d'altres per dibuixar amb mà magistral, alhora càlida i precisa, emocions essencials, circumstàncies doloroses, ideals compartits que ens situen en etapes de la nostra vida col·lectiva on el punt de vista de la dona ha estat sovint menystingut o fins i tot ignorat. A *Disset esclats* hi ha una lúcida reivindicació de la perspectiva de la dona a l'hora de viure la realitat i d'explicar-la.

LLIBRES

CRÍTICA LITERÀRIA

Anna Ruiz Mestres

Desdoblaments, feminització de càrrecs i oficis, evitar el masculí genèric, sí o no?

SOM DONES, SOM LINGÜISTES, SOM MOLTES I DIEM PROU.

Autora: M. Carme Junyent

Editorial: Eumo

Lloc i any d'edició: Barcelona, 2021

Nombre de pàgines: 257

S'ha de ser valenta per anar contra corrent, o per no anar-hi, i la setantena d'autores d'aquest llibre ho són, però sobretot són grans professionals.

Carme Junyent els va proposar un text breu (3.000 caràcters) per parlar d'aquest tema que ara mateix és arreu. Entomar-lo ja dona sentit al llibre, però hi trobareu més coses. Per exemple, com viuen aquesta situació les periodistes, traductores, correctores (les que treballen a l'administració, en serveis lingüístics oficials), professores, lingüistes i parlants d'altres llengües. Queda clar que se senten

menystingudes perquè no es tenen en compte els seus criteris, ni opinions. Algunes exposen que treballen amb por, que se senten reprimides per un poder que ostenta la classe política que és qui imposa, massa sovint, els criteris en aquest camp, segurament amb la convicció que estan treballant per la igualtat, però el que necessitem les dones són canvis profunds i no imposicions d'estil com passa en alguns sectors.

El llibre parteix de la premissa que les llengües serveixen per expressar idees i sentiments, i també per manipular-nos, i que canviar el llenguatge no canvia la realitat.

L'obra es divideix en deu apartats, malgrat que les opinions diverses s'entrecruen d'un lloc a l'altre.

Es parla de la confusió entre gènere i sexe, i d'algunes recomanacions forassenyades, que no tenen en compte el funcionament de la llengua. També es té present el col·lectiu LGTBI+, que no accepta aquest binarisme que es proposa per part d'alguns sectors de la societat. Es parla de la sordesa selectiva cap a la veu de les dones parafrasejant Mary Beard, a qui admiro.

En totes les llengües del món, el gènere és un tret, i la desigualtat entre homes i dones és correlacionable amb això, es pregunten algunes de les autores?

Des d'un punt de vista lingüístic s'analitzen els atzucacs a què ens porten alguns usos i com ens

aboquen a la incoherència textual, fent textos quasi intel·ligibles. No sembla doncs que estiguem davant un canvi natural en l'evolució de la llengua, sinó que estem davant d'un canvi que ens ve imposat des de dalt, i podem acabar sent víctimes de l'arbitrarietat sobre un patrimoni compartit que és la llengua.

En fi, és un llibre apassionant, que aborda un tema polèmic amb valentia i professionalitat i que crec que és de lectura imprescindible, tinguis l'opinió que tinguis, perquè puguis construir la teva opinió amb coneixement de causa i a partir d'un criteri propi. Una d'aquelles lectures que de ben segur us farà reflexionar, allò que no interessa a segons quins sectors de la societat.

Joan Cuscó i Clarasó

Nietzsche

Ben cert que de llibres al voltant de la figura i l'obra de Nietzsche n'hi ha un munt i se'n publiquen molts. No obstant això, també és cert que els llibres d'Onfray sempre obliguen a repensar, a mirar i a reflexionar. I aquest no n'és una excepció.

També és cert que aquest text s'inscriu en un debat dins el marc de la filosofia francesa i al voltant de la recepció i de la interpretació que s'ha fet de Nietzsche, però aquest fet local no li resta interès. Tot el contrari, ja que la lectura que Deleuze va fer de Nietzsche, i contra la que escriu Onfray, és ben present a casa nostra.

Hi ha dues coses del treball d'Onfray que cal remarcar. En primer lloc, que permeti posar-nos en situació. És a dir, que defensi la importància de conèixer els espais on va viure i escriure Nietzsche; sobretot en un país en què molts escriuen sobre els autors sense haver vist mai ni el paisatge, ni la casa ni res del que els va moure a pensar i a escriure. I en què alguns fins i tot fan biografies de filòsofs sense haver visitat mai ni la tomba del biografat: per veure que la filosofia no és un simple treball llibresc de lletraferits. D'altra banda, Onfray posa el dit

a la llaga sobre quina és la millor manera de treballar a partir de materials inèdits i inacabats, que és una feina difícil i que planteja, o hauria de plantejar, molts dubtes, ja que l'autor o bé no ho va veure clar per donar-li forma definitiva o bé no ho va acabar de treballar. I en això, a casa nostra, també en tenim mals exemples.

El llibre és atractiu i àgil per a qualsevol lector, professional o no de la filosofia. Parla de Nietzsche, del seu pensament i d'un dels seus paisatges vitals. Del lligam entre la vida i les idees i es tanca amb una reflexió sobre allò que vol dir ser nietzscheà i pensar com un nietzscheà.

Avui molts artistes, filòsofs, escriptors... se senten hereus de Nietzsche i el posen com a pare de la postmodernitat. També Onfray se sent hereu de Nietzsche i per això es pregunta quin significat té afirmar-se com a marmessor d'algú altre. I és bo que hom pensi i repensi per què estima un autor i fins a quin punt l'estima (i fins a quin punt l'odia).

En el llibre hom trobarà una bona aproximació i síntesi de les obres i de les idees més importants de Nietzsche, sempre, això sí, a partir de la constant lectura que n'ha fet Onfray.

LES ALLAUS DE SILS MARIA

Autor: Michel Onfray

Editorial: Fragmenta Editorial

Lloc i any d'edició: Barcelona, 2021

Pàgines: 141

NOVETATS EDITORIALS

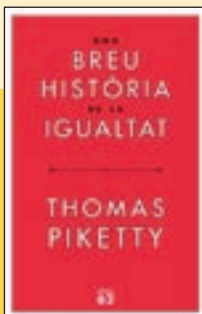
'Nus Schiele'
Eva Baltasar
Club Editor

Molts lectors hauran conegut darrerament Eva Baltasar com l'autora dels èxits en narrativa *Permagel* o *Boulder*. Però abans que això, Baltasar és poeta, i ara ens regala 20 poemes inspirats en nus femenins pintats per l'artista austríac Egon Schiele entre 1910 i 1917. Un llibre d'edició artesanal en què els poemes s'escampen per les seves pàgines.

'Set comèdies i un ballet'
Molière / Ed. Proa

L'any 2022 s'escaurà el quart centenari del naixement de Molière, el gran renovador del teatre europeu. Proa s'anticipa publicant aquest recull de traduccions de Miquel Desclot, algunes ja publicades i d'altres inèdites, amb peces com *Amfitrió*, *El banyut imaginari*, *Don Juan*, *Les melindroses ridícules*, *El Tartuf*, *El misantrop* i *El burgès gentilhome*.

'Breu història de la igualtat'
Thomas Piketty / Ed. 62

Controvertit i brillant a parts iguals, Piketty és un dels economistes més llegits a tot el món. Ara se'n publica aquest breu assaig divulgatiu que es podria entendre com una història de les desigualtats però també de les igualtats, perquè Piketty és optimista. I pensa que en les tendències de fons es va imposant la igualtat social, econòmica i política.

'Comptes pendents'
Vivian Gornick
L'Altra Editorial

Hi ha un moment en què tan plaent pot ser llegir nous llibres com rellegir. Passada la frontera dels 85 anys, la crítica literària, assagista i activista nord-americana Vivian Gornick ens proposa un viatge pels llibres que li han marcat la vida. Un homenatge, que podem compartir tots, a la capacitat que la literatura té per transformar les nostres vides.

'Estimat Francesc, Estimada Teresa' F.
Torralba i T. Forcades / Pagès

Un epistolari entre el filòsof Francesc Torralba i la religiosa i activista Teresa Forcades. Un intercanvi epistolar, reivindicant un gènere que les tecnologies amenacen de fer desaparèixer. Discussions sobre el bé i el mal, sobre Déu i sobre la llibertat, sense dogmatismes i sense prevencions. I també lligades al curs dels esdeveniments actuals.

GEOGRAFIA LITERÀRIA

Llorenç Soldevila

Ermita de St. Nicolau

“ L'ermita de Sant Nicolau

Com una flor alterosa i molt blanca
Amb la claror d'una tofa de lli
Sant Nicolau té una ermita que xiscla
Dins el cristall irisat del matí

Quatre xiprers li sostenen la terra
I van xuclant-li cada hora la sang
Perxò l'ermita és tan blanca tan blanca
I és un silenci entre el bruit del voltant

L'ermita blanca se sent acimada
I és vergonyosa i no vol admirar
Té el tremolor d'una dona ben sola
Que s'oferís tota nua a l'atzar

Mes si furgueu dins l'ermita, hom podria
Veure entremig dels esparsos pitxers
El Sant aquell que ha vençut la sequia
I la malura dels arbres fruiters. ”

Carles Sindreu

AUTOR
Carles Sindreu
(1900-1977)

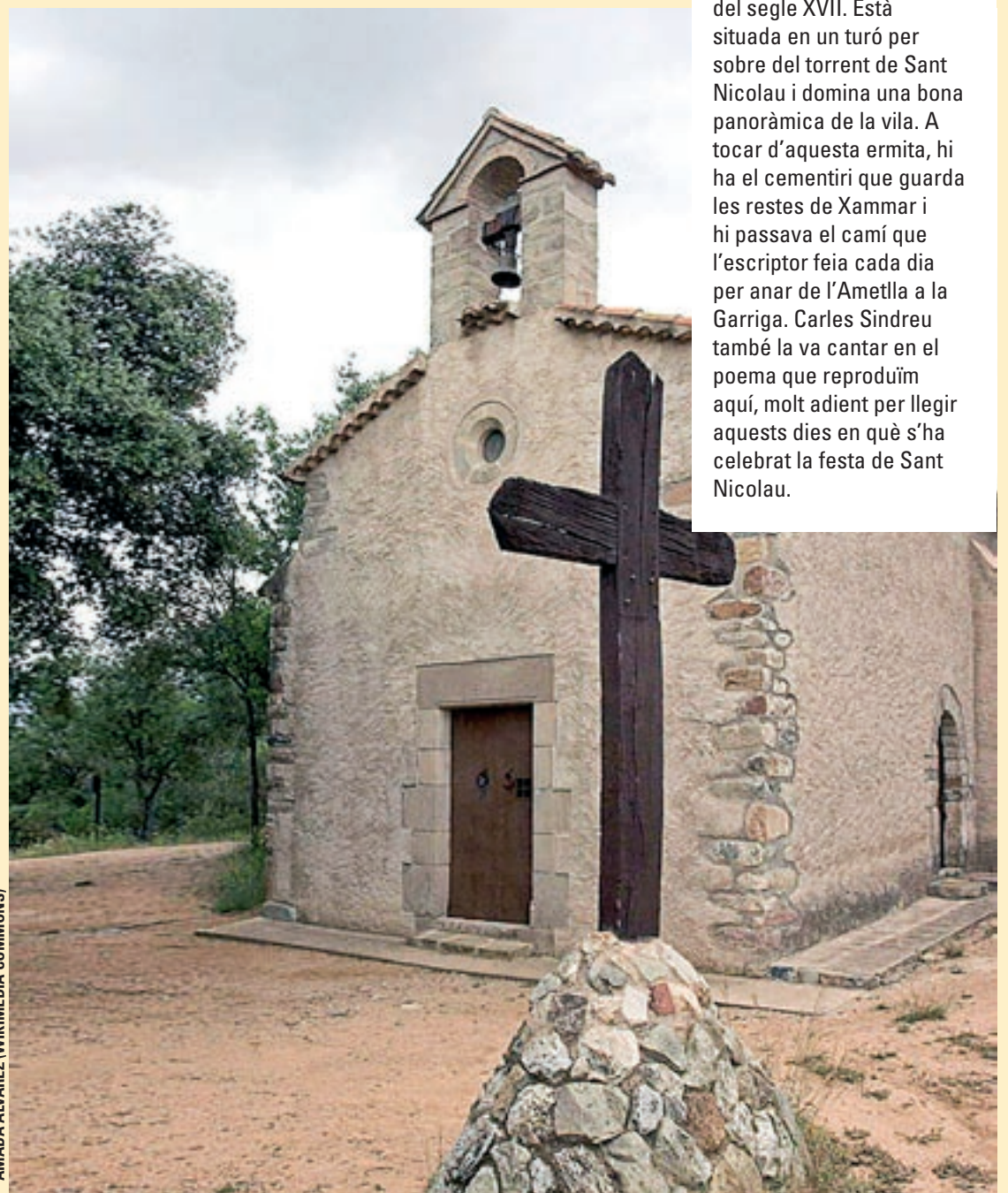
OBRA
Obra Poètica
Curial Ed., 1975

INDRET
Ermita de Sant Nicolau

MUNICIPI
L'Ametlla del Vallès

COMARCA
Vallès Oriental

Aquesta capella, documentada d'ençà el 1106, fou refeta al principi del segle XVII. Està situada en un turó per sobre del torrent de Sant Nicolau i domina una bona panoràmica de la vila. A tocar d'aquesta ermita, hi ha el cementiri que guarda les restes de Xammar i hi passava el camí que l'escriptor feia cada dia per anar de l'Ametlla a la Garriga. Carles Sindreu també la va cantar en el poema que reproduïm aquí, molt adient per llegir aquests dies en què s'ha celebrat la festa de Sant Nicolau.

AMADA ÀLVAREZ (WIKIMEDIA COMMONS)

LLENGUA

EL 9 ETS I UTS

202

 CONSORCI PER A
LA NORMALITZACIÓ
LINGÜÍSTICA
CNL D'OSONA

LÈXIC DE NADAL

El català està de festa

Ara que fa més fred, que els dies són més curts i que la canalla té unes setmanes per esbargir-se i xalar, us animem a cuidar una mica més bé la llengua. Per això, hem elaborat aquest vocabulari de Nadal que us permetrà corregir-vos alguns errors que solen ser habituals i d'altres, no tant.

Per Nadal les famílies decoren la casa amb llums, l'arbre de Nadal (normalment és l'avet), les **garlandes** (no **guirnaldes*), els **serrellets** (no pas **espu-millón*), el (**boix**) **grèvol**, el **galzeran**, el **vesc** (que porta sort durant tot l'any) i altres plantes, com la **ponsètia**. També hi ha algunes famílies que fan el **pessebre** (la representació del naixement de Jesús) amb diversos elements decoratius i figures: la **mol-sa**, l'estel o l'estrella de Nadal, el bou, la mula, el nen Jesús, la Verge Maria (o la Mare de Déu), Josep (el pare de Jesús), el **caganer** (figura escatològica i divertida que posa una nota d'humor a l'escena), els pastors, l'àngel...

En català la paraula **Nadal** és sempre singular, **Nadals* és un calc del castellà *Navidades*. Per felicitar algú li diem "**Bon Nadal!**" o "**Bones festes!**" i de la *Nochebuena* en diem **nit de Nadal**. D'altra banda,

el mot femení **nadala** tant es refereix a una cançó com a una postal o a la flor de Nadal.

El 25 de desembre a moltes llars **es fa cagar el tió** (no es fa el **cagatió*), que deixa anar regals després que la canalla el piquin i li cantin una cançoneta.

Nadal és igualment època de loteries: la rifa de Nadal, el sorteig del Nen i també la Grossa de Cap d'Any. I les festes continuen amb la **nit de Cap d'Any** (no pas **Nochevieja*), amb la **revetlla** llarga i esbojarrada per a alguns (no pas **revellón*). A les 12 mengem 12 **grans de raïm**, (no pas **dotze raïms*) i fem soroll amb els **espanta-sogres**. Per felicitar-nos direm "**Bon any nou!**".

Més tard, el dia 5 de gener venen a visitar-nos els **Reis d'Orient** amb els seus patges i fan la tan esperada **cavalcada**. Els noms dels tres reis són **Melcior**, **Gaspar** i **Baltasar** (ep!, les tres erres finals no es pronuncien). L'endemà, l'Epifania, la mainada trobarà alguna sorpresa a casa. El mateix dia es menja el **tortell de Reis**, i a dins hi trobareu una fava i una figureta d'un rei; qui trobi la fava haurà de pagar el pastís i l'afortunat de la figureta serà coronat rei de la festa.

Us animem a seguir aquesta secció i us convidem a fer-nos arribar consultes i comentaris a través de **vic.ass@cpnl.cat**

Oficines i serveis:
granollers@cpnl.cat
ripolles@cpnl.cat
vic@cpnl.cat

www.cpnl.cat/xarxa/cnlosona/

EDUCACIÓ

Montse Corderas Espona - Comunicació i Formació

Aprendre anglès a través del Nadal

Ensenyar nou vocabulari en anglès mitjançant activitats temàtiques és una forma molt bona per crear un context específic, de manera que l'alumne se centri en allò que està aprenent.

Merry Xmas! :)

Les activitats temàtiques es poden utilitzar per a gairebé qualsevol bloc de vocabulari. Jo les utilitzo molt perquè em serveixen per captar l'atenció tant dels més petits com dels grans i, a més, despertar el seu interès. Aquestes activitats, sempre que estiguin ben plantejades, permeten acostar-se a la cultura de l'idioma en qüestió i als costums i a la història dels països en els quals es parla, més enllà de dominar el seu vocabulari o la gramàtica.

Per això les festes i les tradicions són una

excusa perfecta per familiaritzar-se amb paraules i expressions noves que ens ajuden a enriquir el nostre llenguatge. De la mateixa manera que per Halloween es parla del seu significat i de la tradició de disfressar-se i anar a demanar caramels a les cases, les festes de Nadal (*Christmas holidays*) ens regalen una oportunitat fantàstica per cantar nadales en anglès, preparar receptes de pastissos americans o mirar pel·lícules nadalenques en versió original.

Exemples d'activitats

Mirar pel·lícules en versió original

Una excel·lent manera de practicar la comprensió auditiva mentre vivim la màgia del Nadal en família és mirant pel·lícules en anglès com *Scrooge* (1951), un clàssic basat en el conte de Nadal de Charles Dickens, o *Elf* (2003), una versió més moderna.

Completar la lletra de les nadales angleses

Una activitat entretinguda i diferent pot ser escoltar nadales i haver d'omplir els espais buits de la lletra incompleta en un full. Alguns exemples coneguts: *All I want for Christmas is you*, *Dreaming of a white Christmas...*

Cuinar en anglès

Una doble activitat seria la d'ajudar a fer el dinar de Nadal o de Sant Esteve mentre s'aprèn anglès a través de BBC Good Food, una aplicació que inclou una llista inacabable de receptes de tot tipus.

N'hi ha que les han elaborat els experts gastronòmics de la BBC i d'altres fetes per la comunitat d'usuaris de l'app.

Explicar contes en anglès

Es poden llegir o explicar contes de Nadal en anglès. I si no en tenim cap a casa, els podem demanar a la carta dels Reis. Una opció per als més petits serien contes il·lustrats com *Shhh!*, sobre els nervis del pare Noel a l'hora d'entregar les joguines.

MÚSICA

EL CLÀSSIC

Jordi Sunyer

PAU RIBA 'Licors'

Movieplay, 1977

Aquesta setmana Pau Riba ha fet públic que té un càncer de pàncrees. Tot i aquest sotrac, però, el músic segueix actiu i aquest Nadal farà una petita gira amb The Mortimers cantant nades passades pel seu sedàs. I com que Riba torna a estar d'actualitat avui parlarem d'una de les seves obres més incompreses però a l'hora més avantguardistes i genials: *Licors*. És un disc antònim al *Dioptria*, amb només cinc cançons i amb moltes *penjades* psicodèliques però que val molt la pena. L'obra arrenca amb "Crida'm", una peça de gairebé sis minuts amb bones melodies i alguna pinzellada jazzística. Després hi ha "Pavana", un tema instrumental de rock progressiu amb regust mediterrani que curiosament és l'únic tall del disc que no firma Riba. La tercera cançó és "La Flor del taronger", una altra obra monumental que recorda The Who i que dura gairebé

deu minuts. Per durada, però, la de la peça que dona títol al disc, "Licors", que s'allarga 16 minuts i 18 segons amb secció de vents inclosa i amb una elaboració que sembla caòtica però on tot encaixa a la perfecció com en un *collage* gegant. Per tancar l'obra, "Orenella i Gladiol", una petita joia acústica que posa la cirereta a un disc imprescindible. L'àlbum, per cert, el va produir l'australià David Allen (Soft Machine, Gong) a mig camí entre Madrid i l'estudi que tenia a Deià, a Mallorca. I sí, la seva mà es nota. Riba i Allen, genis i figures. I per sort, ben vius tots dos. Que duri!

EL TEST

Alfons Bertran

Primer instrument que vas tocar? El piano. Gràcies, mama!
Primer grup del qual vas formar part? Naltrus, rebatejats com a Katharsis.
Primer disc que et vas comprar? Led Zeppelin IV.
Quants discos tens? Més de 3.000. **Salva'n tres.** *Bright Size Life*, de Pat Metheny; *Garden Of Eden*, de Paul Motian Band, i *Kind Of Blue*, de Miles Davis.
Grups i músics de capçalera. Paul Motian, Miles Davis, Beatles, Rubén Blades, Mompou, Keith Jarrett i Joni Mitchell.
Un concert (com a públic) per recordar. Paul Bley Trio amb Paul Motian a la Jazz Cava de Terrassa i Wayne Shorter, Herbie Hancock, David Holland i Brian Blade al teatre Grec.

NOTES

Buhos adapta al català la nadala preferida dels bascos

Quan somrius, una cançó escrita per Josep Thió (Sopa de Cabra), s'ha convertit des de fa anys en una de les nades més escoltades a Catalunya quan s'acosten festes. I al País Basc, l'any passat es va viure en fenomen similar amb *Zurekin Batera*, una cançó de Pol Tor Sarmineito (PTS) que cantaven comunitàriament tot de veus diferents. La peça suma milions de reproduccions a Spotify i es va convertir en tot un himne.

I ara, la nadala que tothom canta al País Basc, arriba aquest Nadal a Catalunya de la mà de Buhos. L'encarregat d'adaptar la peça al català és el seu cantant, Guillem Solé, que l'ha reba-

tejat com a *The trobat a faltar*. En aquesta nova versió, que des d'ahir ja es pot escoltar a les xarxes i plataformes, a part de Solé també s'hi pot escoltar la veu d'Iñigo Etxezarreta, cantant dels bascos Pol Tor Sarmiento que canta per primera vegada en català. Amb l'adaptació de *Zurekin Batera*, Buhos expliquen que han volgut fugir de les lletres que parlen de la pandèmia "i apuntar cap a l'esperança del camí de sortida, aquell que ens permetrà retrobar-nos amb les persones que estimem, abraçar-les de nou i poder-los dir que els hem trobat a faltar". El grup català també ha fet una crida per xarxes socials (on ja s'hi han apuntat més de 200 persones) a cantar la tornada de *The trobat a faltar*. D'aquestes, se'n farà una selecció que es podrà veure i escoltar ben aviat a les xarxes del grup.

NOVETATS DISCOGRÀFIQUES

Jordi Sunyer

SIXTUS 'Ja s'hi val'

La portada del disc és una metamorfosi que simbolitza el pas d'una eruga cap a una papallona, una evolució similar a la que han fet Sixtus, que han passat de ser un grup de versions a un de temes propis. A *Ja s'hi val* n'hi ha 10, de cançons, totes originals i amb ganes d'encomanar optimisme al personal. La primera peça de Sixtus va ser aquella *Oda a Oriol Mitjà* que es va fer viral durant el confinament –no és al disc– i després ja no van parar. Tant en el procés de metamorfosi com en el so, els osonencs Sixtus recorden a Buhos. Tan de bo que els vagi igual de bé.

ANDREA MOTIS 'Colors & Shadows'

Parlar d'Andrea Motis com una promesa ja no té sentit. Després d'escoltar aquest nou treball, la cantant i trompetista barcelonina ja es pot considerar una figura del tot consolidada amb un nom que traspasa fronteres i que va molt més enllà dels Països Catalans. Per gravar *Colors & Shadows*, per exemple, va unir esforços amb la WDR Big Band de Colònia, a Alemanya, dirigida per Mike Mossman. I el resultat és excepcional. Jazz d'alta volada amb molts detalls llatins i també atmosfèrics. Sis de les deu peces del disc, a més, porten el segell de la mateixa Motis.

SOPA DE CABRA 'Ben endins. 30 anys'

El 10 de maig de 2021 va fer 30 anys que Salseta Discos es va publicar *Ben endins*, el treball més venut i representatiu de la història de Sopa de Cabra. I per commemorar-ho com cal, arriba ara *Ben endins 30 anys*, una reedició en format de doble CD i triple vinil remasteritzada a Music Lan per Jordi Solé i amb l'afegit de sis cançons noves extretes del concert de 1991 a la Sala Zeleste de Barcelona (entre elles "El carrer dels torrats", "Blujins Roc", "No hi ha camí" o "La balada de Dicky Deeming"). Un treball imprescindible per als *soperos* i un bon regal de Nadal.

TECNOLOGIA

Arnau Jaumira

Els millors jocs i aplicacions del 2021

Apple acaba de publicar les que es consideren les millors aplicacions del 2021 per la seva qualitat, tecnologia innovadora o pel disseny creatiu i l'impacte cultural

Quan arriba el final de l'any, Apple gira la vista enrere i fa un repàs a les seves aplicacions i jocs més celebrats. El cap de setmana passat la companyia californiana ho va fer ja amb les 15 millors aplicacions del 2021. Uns premis que volen tenir en compte les que "han ajudat als usuaris a cultivar els seus interessos, conèixer gent o descobrir noves experiències" i han cridat l'atenció per la seva "qualitat excepcional, tecnologia innovadora, disseny creatiu i per l'impacte cultural positiu", expliquen des d'Apple.

Entre les aplicacions premiades hi ha Toca Life World que vol continuar fomentant la diversió i l'expressió personal dels més petits. També la plataforma de streaming DAZN s'ha endut un premi com a millor app per Apple TV perquè posa a l'abast de tothom la cultura esportiva local. Carrot Weather s'ha endut el premi a la millor aplicació per a Apple Watch per les seves previsions meteorològiques molt detallades i comentaris irònics. Per l'iPad, la guanyadora ha estat LumaFusion que segons Apple fa que l'edició sigui "més ràpida, intuïtiva i portàtil per creadors de tots els nivells", mentre que Craft ha fomentat la creativitat i la productivitat amb un quadern per a Mac que ofereix moltes possibilitats.

En la categoria de jocs, Riot Games s'ha endut el premi per a iPhone amb *League of Legends: Wild Rift*, amb uns gràfics espectaculars. *Marvel Future Revolution* per a iPad, *Space Marshals 3* per a Apple TV i la versió nova d'un clàssic de les aventures gràfiques com *Myst* per a Mac completen els premis als millors jocs. *Fantasian* és el guanyador en la categoria d'Apple Arcade, els jocs d'acció amb subscripció que té Apple.

A més de voler distingir els millors jocs i aplicacions, Apple també ha escollit la tendència de l'any. En aquest cas ha estat la Connexió. Es vol identificar un moviment que hagi generat un impacte llarg a la vida de les persones i destacar aplicacions que hi hagin ajudat. El joc *Among Us!* és un dels premiats juntament amb *Bumble*, que vol ajudar a crear noves amistats i contactes professionals. També hi té un lloc Canva amb dissenys espectaculars amb molt poc esforç. La guia de restaurants EatOkra també hi té un lloc igual que Peanut, una xarxa social en què expertes parlen de diferents temes des de l'embaràs fins a la menopausa passant per les relacions amb converses sinceres sobre aspectes de ser dona.

TOCA LIFE WORLD

App de l'any per a iPhone iOS i Android - Gratuïta

Una casa de nines digital amb final obert. Així es defineix Toca Life World, una aplicació educativa que permet estimular la ment dels més petits i permetre'ls imaginar històries amb personatges i accessoris en 60 localitzacions. S'hi poden crear personatges perquè s'assemblin a algú real. Com un Lego o un Playmòbil en format digital.

AMONG US!

Tendència de l'any iOS i Android - Gratuïta

Col·laboració i competitivitat es donen la mà a *Among Us!*, un joc on s'ha de descobrir qui és l'assassí. És a dir, si heu jugat al clàssic joc del llop, s'hi assembla molt. Passa en una nau espacial i entre tots els tripulants un o més d'un són els impostors que han d'anar assassinant i posant trampes als altres jugadors sense ser descoberts.

MYST

Joc de l'any per a Mac Mac App Store o Steam - 29,99€

El 1993 sortia *Myst*, una de les primeres aventures gràfiques on el personatge anava on tu li manaves i podia anar descobrint i resolent el joc. Aquest 2021, els estudis Cyan han creat una nova versió remasteritzada d'aquest clàssic. Els gràfics s'han posat al dia i és un dels primers jocs optimitzats pel xip M1 dels nous ordinadors d'Apple.

CARROT WEATHER

App de l'any per a Apple Watch WatchOS, iOS i Android- Gratuïta

Potser alguns ja la coneixíeu perquè no es nova, Carrot Weather té la particularitat de ser un robot que fa la predicció del temps amb una sàtira i una ironia en la qual li toca el rebre a tot i a tothom. Una excel·lent app meteorològica amb personalitzacions i esferes per l'Apple Watch que faciliten molt conèixer les últimes novetats.

ECONOMIA

ELS PARQUETS

Joan Carles Arredondo / @joancarredondo

EL CONSUM ESTIRA EL PIB

Els serveis estan prenent el relleu de la indústria en el camí de la recuperació. Les dades de l'evolució del producte interior brut que ha comunicat el govern català assenyalen aquesta tendència que, com en tants altres indicadors, donen peu tant a lectures positives com negatives. Positives, perquè el creixement dels serveis està associat al ritme de creuer que estan prenent els índexs més vinculats al consum, que és un motor essencial per mantenir nivells de creixement econòmic. Negatives, perquè l'alentiment industrial ja avançava en els mesos d'estiu l'impacte que sobre els sectors productius de l'escassetat de productes intermedis, com els xips, i –sobretot– de l'increment dels costos de les primeres matèries i del transport, que amb tota probabilitat seran més intensos en el tancament de l'any.

La reactivació del consum és un indicador favorable, perquè en aquest últim trimestre, la despesa de les famílies tendeix a incrementar-se per la campanya de Nadal. La campanya arriba amb les llums d'un context en el qual l'estalvi de les famílies encara llueix després de la despesa forçosament continguda derivada dels confinaments i les restriccions, i les ombres d'una potencial restricció dels articles pels efectes intensos sobre la cadena productiva que motiven els preus inflats pels costos abans esmentats de les primeres matèries i del transport de productes.

Durant el trimestre estival, els costos energètics van ser els grans protagonistes, però l'efecte va ser més sobre la producció que sobre el consum. Els sectors industrials veien limitat el creixement interanual en el 3,3%, quan en el trimestre precedent era del 23,2%. Les comparacions són delicades, perquè el punt de partida del segon trimestre era un 2020 amb l'activitat molt restringida, però el creixement dels tres mesos estivals denota un cert alentiment. Aquest alentiment és menys acusat en els serveis, que ja havien recuperat el to a la primavera, amb un creixement del 16,9%, i que ara es limita al 5,1% (en termes interanuals). La represa està vinculada al consum, perquè creixen

sectors com l'emmagatzematge i afins al transport, el comerç a l'engròs i l'hostaleria i la restauració, segons apunta el Departament d'Economia.

Més a peu de carrer, les entitats integrades a Comertia, entitat que aplega algunes de les principals marques de distribució, van superar a l'octubre les vendes que acumulaven el mateix mes de 2019. Aquestes grans marques sumen vendes el 2,1% més elevades que aquell període prepan-dèmic i més del 44% respecte a l'octubre passat, ja afectat per restriccions derivades de la pandèmia. Seria un motiu per a l'alegria, però les enquestes del sector ja avancen els grans trets del que preocuparà en els mesos vinents: la pujada de preus dels productes, l'increment de costos de subministraments i, derivades d'aquestes dues primeres, la inflació i les dificultats de provisionament. Les alegries mai no són completes.

I no són completes perquè les dades trimestrals donen peu a més interrogants que a respostes. A Catalunya, el PIB va créixer el trimestre passat amb menor intensitat que a la resta de l'Estat. De fet, el creixement respecte als tres mesos precedents va ser del 0,7%, quan al conjunt de l'Estat va ser del 2% i a Europa del 2,1%. Tot i que les dades que ha difós la Generalitat són provisionals i encara són susceptibles de canviar, la diferència és intensa i, tot i que

Catalunya venia de creixements superiors a les mitjanes espanyola i europea els mesos d'estiu, és un avís. Les previsions sobre creixements econòmics espectaculars al tancament de l'any s'han de posar en quarantena. El consum remunta, però la recuperació va per barris i hi ha moltes incerteses esperant a la cantonada.

Les gràfiques sobre l'evolució del PIB per trimestres són una muntanya russa, i cal esperar que s'acabin estabilitzant, amb potencial perquè es quedin en xifres positives, tot i que la recuperació fins a índexs previs a la pandèmia han d'esperar. En aquest hort d'interrogants sí que hi ha alguns indicadors que han de convidar a l'optimisme, com ara les xifres d'ocupació, que s'estan consolidant en registres superiors als que hi havia abans que la Covid-19 alterés totes les previsions.

Les xifres generals de l'economia tendeixen a normalitzar-se i que els serveis, que són el principal sector econòmic al país, passin ara a ser el motor del creixement hauria de considerar-se dins d'aquesta normalització. Però seria convenient que el cor productiu que encara caracteritza en part Catalunya no passés per alteracions de batec per motius externs com els preus de l'energia o de les primeres matèries. La pandèmia ha mostrat la importància de la indústria i convindrà que les accions de les administracions envers aquest sector passin de les paraules als fets en benefici d'una creació de valor més consolidada que la volatilitat d'un consum ara empès per mesos d'estalvi contingut.

INDICADORS

Descens d'estoc de vehicles

L'estoc de venda i reparació de vehicles s'ha desplomat interanualment el 15,6% en el tercer trimestre, en plena crisi per la manca de subministraments i semiconductors, segons l'enquesta sobre estocs i existències de l'Institut Nacional d'Estadística (INE) D'altra banda, el sector del comerç ha registrat un augment interanual del 0,1% de l'estoc de mercaderies a l'estiu, després d'un any de caigudes.

Preus dels pisos a l'alça

El preu de l'habitatge nou i de segona mà a l'Estat es va encarir el 9,5% interanual al novembre, mentre que la variació mensual va pujar l'1,2%, segons Tinsa. Concretament, la costa mediterrània i les capitals i grans ciutats destaquen com els grups que més es van revaloritzar en el darrer any. Amb tot, el preu mitjà de l'habitatge nou i de segona mà a l'Estat és el 28,2% inferior als màxims del 2007.

ALEGRIA INTERIOR

Antoni Lacueva / antoni@mindfulness-barcelona.com

Visualitzar en positiu

Sabem que els nostres pensaments tenen una gran influència en els nostres estats emocionals, i de rebot, aquests condicionen les nostres conductes. Així i tot, tendim a dedicar molta atenció i temps a pensaments negatius. Si davant d'un repte personal pensem que no ens en sortirem és molt probable que acabem fracassant, ja que de forma inconscient estem enfocant tots els nostres recursos en la direcció equivocada. Els pensaments negatius ens debiliten, els positius ens reforcen.

Moltes vegades sentim la dita de "veure l'ampolla mig buida, o mig plena" per entendre que una mateixa situació hi ha qui la veu amb optimisme i hi ha qui només la veu amb negativitat i pessimisme. Com tantes altres coses, però, quan

en prenem consciència, ens n'hem de fer responsables i sentir-nos més lliures per decidir quina serà la nostra actitud a partir d'aquest moment. En aquest cas, si optem pel camí de donar més espai als pensaments positius i reduir el temps que dediquem als negatius, una bona ajuda la podem trobar en les visualitzacions.

Un dels principis de la PNL ens recorda que utilitzem les mateixes vies neurològiques en les nostres conductes observables

que en les interiors. Això vol dir que si contemplar una posta de sol ens proporciona plaer, és fàcil que puguem aconseguir una sensació semblant amb el simple fet de reproduir aquesta escena en la nostra ment durant uns moments. Tenint això en compte, i si som una mica creatius, podem jugar a compondre la nostra pròpia visualització particular. Jo començaria recordant un lloc i un ambient que em resultessin molt propicis per al meu propòsit present i escriuria tots els detalls i sensacions relacionades amb aquest entorn. Per exemple, si vull adquirir un estat de tranquil·litat i m'agrada el bosc començaré així: "Em trasllado a un espai de bosc que em resulta molt familiar i poso la meua atenció en els arbres que m'envolten i en les seves branques harmonioses, la molsa que s'acumula a la seva part humida i les arrels que es fonen amb la terra... en el silenci d'aquest espai fresc en un dia calorós d'estiu, sento l'aire tebi a la meua cara i escolto el suau murmur de l'aigua sortejant les pedres del rierol que es mostra al meu davant... ara soc en una clariana coberta d'herba i em descalço per sentir l'agradable sensació que aquesta produeix sota els meus peus, avanço i ressegueixo tot el meu entorn amb una mirada tranquil·la i això em transmet pau i tranquil·litat...". Podem prolongar i gravar aquest diàleg amb un to tranquil i pausat de manera que sempre que necessitem traslladar-nos a aquest espai el puguem reproduir.

En un treball d'aquest tipus el benefici l'obtenim des del moment que preparem el diàleg a través de la nostra imaginació fins a esvaïr la sensació que ens produeix cada vegada que l'escoltem. Parar el pilot automàtic dels pensaments negatius i activar la pantalla interior de les sensacions positives pot ser una oportunitat per decantar la balança interna cap a la nostra part més favorable. La pregunta és: com volem veure-ho?

HORÒSCOP

Roser Bona

Del 10-12-2021 al 16-12-2021

ÀRIES (Del 21 de març al 20 d'abril)

Mart a Sagitari, acompanya la teva acció amb entusiasme. Tens fe en el que fas i t'enfoques en els teus propòsits. L'exercici físic pot ajudar-te a trobar l'equilibri.

TAURE (Del 21 d'abril al 20 de maig)

A la feina toca adaptar-se a una situació que no és la que vols. Valora-ho objectivament i evita el ressentiment. Mart a Casa VIII, inclina a reestructurar l'economia.

BESSONS (Del 21 de maig al 21 de juny)

S'activa el sector relacional. Si hi havia conflictes, ves amb compte perquè pot donar-se una guerra oberta. No reaccionis a les provocacions i argumenta de manera coherent.

CRANC (Del 22 de juny al 21 de juliol)

No tot és treballar, reserva un temps per desconectar i per gaudir amb els qui estimes. La salut mental també és vital. Si et trobes trist, parla amb algú de confiança.

LLEÓ (Del 22 de juliol al 23 d'agost)

Dies per somniar i idealitzar a algú. Caldrà tenir paciència amb els fills i evitar els malentesos. Pots interessar-te per les arts marcials o una nova pràctica esportiva.

VERGE (Del 24 d'agost al 23 de setembre)

Amb Mart a Casa IV s'activa el sector familiar i si tens mala relació amb algú, la prudència serà la teva millor amiga. Si tens un procés legal paralitzat, es posa en marxa.

BALANÇA (Del 24 de setembre al 23 d'octubre)

Passes a l'acció i si tenies gestions burocràtiques apartades, et poses al dia. Et pots sentir més impacient que de costum. Caminar t'ajudarà a posar les idees en ordre.

ESCORPÍ (Del 24 d'octubre al 22 de novembre)

Et pots mostrar exagerat i, fins i tot, gelós de les teves coses. L'economia demana més gestió i previsió. Connectar amb el teu infant interior portarà una mica de pau.

SAGITARI (Del 23 de novembre al 21 de desembre)

Mart al teu signe pot donar-te un plus d'energia i ganes de fer coses, però ves amb compte perquè pot inclinar a la precipitació. Prens la iniciativa en un assumpte amorós.

CAPRICORN (Del 22 de desembre al 20 de gener)

Et mous entre voler tenir una relació de parella o mantenir la solteria. Darrerament, alguns obstacles t'han fet perdre la son, però de mica en mica les coses es van posant a lloc.

AQUARI (Del 21 de gener al 19 de febrer)

Etapa d'especial maduració i d'estructurar la vida amb més seny. T'ha costat avançar i no vols perdre més temps. Entranyables converses i confessions en bona companyia.

PEIXOS (Del 20 de febrer al 20 de març)

Al sector laboral pot haver-hi canvis com un nou contracte o treballar en un altre departament. Venus i Plutó a Casa XI, faciliten l'atracció fatal amb una persona amiga.

CINEMA

LA CRÍTICA DE LA SETMANA

Joan Millaret Valls

'Eternals'

De Chloé Zhao

Reagrupament de superherois

Després de films com *La viuda negra* arriba una nova entrega de la factoria Marvel amb els superherois *Eternals*, una pel·lícula dirigida per Chloé Zhao, la directora guanyadora de l'Oscar per *Nomadland*. La cineasta s'endinsa en el cinema de superproduccions d'acció i aventures amb herois amb superpoders sense saber gaire com aportar un enfocament diferent o original a aquest tipus de relats tan codificats. Tenim aquí un extens grup de superherois immortals que es mobilitzen per protegir la humanitat davant l'atac d'unes bèsties en forma de drac, els Deviants, durant la civilització babilònica.

El film ens presenta un conjunt extens i un ampli catàleg de superherois format per la guerrera Thena (Angelina Jolie); la poderosa Sersi (Gemma Chan); l'estrella de Bollywood, Kumail Nanjiani, fent de Kingo; la líder espiritual del grup, Ajak (Salma Hayek); Ikaris (Richard Madden), el més antic de la colla, dotat de raigs destructors als ulls; Gilgamesh (Don Lee), amb una força descomunal als seus punys; Spirite (Lia McHugh), una heroïna amb aparença de nena; l'inventor Pasthos (Brian Tyree Henry); la ultraràpida Makkari (Lauren Ridloff), i Druig (Barry Keoghan), qui pot manipular la voluntat dels altres.

Després d'aquest preàmbul prehistòric i la

disgregació del grup esgarriat pel món, la pel·lícula fa un salt en el temps i ens trobem al Londres actual on Sersi i Spirite fan vida normal, integrats en la societat. Veiem que Sersi fa vida en parella amb Dane Whitman (Kit Harrington), un humà que treballa al Museu d'Història Natural, el qual desconeix la faceta de superheroïnes de les noies. Durant una passejada nocturna, reapareix en un canal un malvat drac Deviant, amb l'objectiu de caçar els Eternals Sersi i Spirite. En aquesta ocasió les bèsties tornen més poderoses i indestructibles que mai. A partir d'aquí la trama es desplaça a altres indrets, com Austràlia.

Tot indica que ha arribat un moment d'emergència i comença la crida pel reagrupament dels altres membres Eternals per fer front a un sorgiment de maldat i salvar el planeta de la seva devastació segura. Aquest film coral i extremadament dispers aborda la interculturalitat i el mestissatge en un grup format per orientals, hindús i anglosaxons, blancs i negres, homes i dones. El film té un caire humanista i idealista que combina amb dosis d'ironia i humor, les corresponents cites i picades d'ullet i, també, bones dosis d'acció amb escenes espectaculars. Malauradament, el conjunt desprèn certa monotonia i ensopiment.

OFERTA CULTURAL

M. Erra / T. Terradas

Homenatge a la figura i les cançons d'Ovidi Montllor, a Vic

"L'Ovidi se'n va a Vic". Sala Ramon Montanyà de L'Atlàntida. Dissabte, 11 de desembre, 20:00 hores

El poeta David Caño, el músic Borja Penalba, el periodista David Fernández i la cantant Mireia Vives són Ovidi4, una formació poeticomusical que, amb motiu del 25è aniversari de la mort d'Ovidi Montllor, van crear aquest muntatge que reivindica un dels grans activistes de la cultura popular catalana, amb l'acompanyament del guitarrista Toti Soler.

Torna Roba Estesa a la Nau B1

Concert de Roba Estesa. Sala Nau B1, Granollers. Dissabte 11 de desembre, 22.00.

Roba Estesa torna a la Nau B1 de Granollers per presentar el seu tercer disc, *Rosa permanent*, del qual ja s'ha donat a conèixer el senzill "Oceà", d'estil pop, que transita entre la poesia i la realitat.

CINECLUB

'Toni Erdmann'

Alemanya-Àustria-Romania, 2016. Dir.: Maren Ade. Comèdia. L'Ines treballa per a una important companyia petrolera a Bucarest. La seva feina, de gran responsabilitat, exigeix moltes hores, estrès i dedicació. El seu pare, Winifred, un home amb un sentit de l'humor peculiar, decideix visitar la seva filla amb la intenció de recuperar els lligams d'una relació que s'ha anat refredant al llarg dels anys. Per aconseguir-ho, es posarà a la pell d'un *alter ego*: l'estrabòtic Toni Erdmann. Una comèdia de guió inusual, amb gust per l'humor absurd i resolucions poc previsibles, que va causar furor als festivals de cinema l'any de la seva estrena. La directora i guionista aconsegueix esquivar els llocs comuns i els tòpics i elevar la seva pel·lícula com una gran obra cinematogràfica més enllà de qualsevol gènere o etiqueta.

CINECLUB VIC
14 de desembre de 2021
20h
L'Atlàntida

CICLE GAUDÍ

'Chavalas'

Espanya, 2021. Dir.: Carol Rodríguez Comèdia dramàtica. Marta, Desi, Soraya i Bea, amigues de l'adolescència, es retroben en el barri d'extraradi on van créixer per a reviure una autèntica i tragicòmica amistat. La protagonista (Vicky Luengo), haurà d'enfrontar-se a les seves arrels i acceptar el seu passat. Aquest viatge el farà de la mà de les seves amigues, Desi (Carolina Yuste), Soraya (Ángela Cervantes) i Bea (Elisabet Casanovas), amb les quals, tot i el pas del temps i les seves diferències, continuarà mantenint la seva amistat. Una comèdia costumista que s'allunya dels clíxés i aposta per ensenyar la cara més autèntica de la generació millennial.

ALTER CINEMA
16 de desembre de 2021
21h - Cinema el Casal de Torelló

TEATRE AUDITORI POLIVALENT
17 de desembre de 2021
20h - Cineclub Bigues i Riells

CINEMES

¡CANTA! 2

EUA 2021. Dir. Garth Jennings. Animació. Buster Moon i els seus amics han de persuadir l'estrella del rock Clay Calloway perquè s'uneixi a ells en l'estrena d'un nou espectacle.

CLIFFORD, EL GRAN PERRO ROJO

EUA 2021. Dir. Walt Becker. Amb Darby Camp i Jack Whitehall. Aventures. Quan Emily Elizabeth coneix un rescatador màgic d'animals que li regala un petit cadell vermell, mai s'hauria imaginat que en despertar-se es trobaria un gos gegant de tres metres al seu petit apartament de Nova York. Mentre la seva mare soltera és de viatge de negocis, Emily i el seu divertit però impulsiu oncle Casey s'embarquen en una gran aventura.

EL AMOR EN SU LUGAR

Espanya 2021. Dir. Rodrigo Cortés. Clara Rugaard i Ferdia Walsh-Peelo. Drama. Gener, 1942. 400.000 jueus de tot Polònia fa més d'un any que estan confinats en un

petit gueto a la meitat de la ciutat. Un alt mur de maons els separa de la seva llibertat. No obstant això, l'esperit d'aquells habitants no s'afebleix. Un grup d'actors jueus decideixen interpretar una comèdia musical al teatre Fémina per aixecar els ànims de la gent. Entre bastidors, els actors s'enfronten a un dilema de vida o mort davant la possibilitat de dur a terme una fugida després de la funció.

LA FAMILIA BLOOM

Austràlia 2020. Dir. Gelndyn Ivin. Amb Naomi Watts i Andrew Lincoln. Drama. Sam Bloom és una mare que viu feliç amb el seu marit i els seus tres fills. Un dia un accident la deixa paralítica. Mentre ella i la seva família lluiten per adaptar-se a la seva nova situació, un aliat improbable es presenta en les seves vides en forma d'un ocell ferit al qual anomenen Penguin pel color del seu plomatge. L'arribada d'aquest animal és una benvinguda distracció per a la família Bloom, que finalment marca una gran diferència en Sam, ensenyant-la a viure de nou.

LA FAMILIA PERFECTA

Espanya 2021. Dir. Arantxa Echevarria. Amb Belén Rueda, José Coronado i Gonzalo de Castro. Comèdia. Lucía creu portar una vida modèlica i tenir-ho tot sota control. Des que es va casar, va bolcar tots els seus esforços en la cura de la seva família ideal. Però tot comença a esfondrar-se el dia que apareix Sara, la xicota del seu fill; una noia jove, lliure i llegendada i, amb ella, una família política molt diferent a la idea que Lucía sempre va somiar per al seu fill. A partir d'aquest moment, Lucía descobrirà que la família perfecta no era exactament el que ella pensava.

NO MIRES ARRIBA

EUA 2021. Dir. Adam McKay. Amb Leonardo DiCaprio, Jennifer Lawrence i Meryl Streep. Comèdia. Kate Dibiasky, una estudiant d'Astronomia, descobreix al costat del seu professor que un cometa es precipita contra la Terra. Quan van amb això a les autoritats, la presidenta Orlean decideix no fer absolutament res. Els científics faran tot el possible per conscienciar la població que el perill és absolutament real mentre que la presidenta

busca que la gent no entri en pànic i crea el moviment "no miris a dalt".

QUERIDO EVAN HANSEN

EUA 2021. Dir. Stephen Chobsky. Amb Ben Platt i Julianne Moore. Drama musical. Adaptació del musical guanyador de premis Tony i Grammy sobre Evan Hansen, un estudiant d'últim any de Secundària amb trastorn d'ansietat social i el seu viatge d'autodescobriment i acceptació després del suïcidi d'un company de classe.

SEIS DÍAS CORRIENTES

Espanya 2021. Dir. Neus Ballús. Amb Valero Escobar, Mohamed Mellali i Pep Sarrà. Comèdia. Relata una setmana a la vida de Valero, Moha i Pep, treballadors d'una petita empresa de lampisteria i electricitat dels afores de Barcelona. Formada per sis capítols, cada un correspon a un dia de la setmana, que narren les situacions que sorgeixen quan els protagonistes s'enfronten a una reparació.

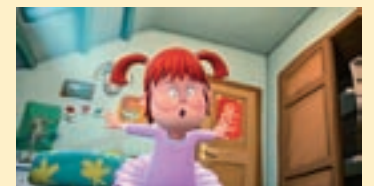
TRES PISOS

Itàlia 2021. Dir. Nani Moretti. Amb Riccardo

Scamarcio i Alba Rohrwacher. Drama. Relat sobre els membres de tres famílies els apartaments de les quals estan en el mateix bloc de classe mitjana. Es tracta d'un jove matrimoni, Lucio i Sara, que sospita que el seu veí Renato, ha abusat de la seva filla; Monica, una mare de dos fills el marit de la qual Giorgio, és sempre fora treballant; i una jutge jubilada, Dora, que exerceix el mateix treball del seu marit Vittorio.

VALENTINA

Espanya 2021. Dir. Chelo Loureiro. Animació. Valentina somia a ser trapezista i creu que per ser Down no podrà aconseguir-ho, però la seva àvia, companya de jocs, aprenentatges i cançons, li assegura que, si les erugues aconsegueixen convertir-se en papallones, res és impossible. I que mai hem de perdre la il·lusió ni les ganas d'aprendre, les mateixes que ella posa, encara a la seva edat, en el seu afany de convertir-se en directora d'orquestra.

CARTELLERA

CAMPRODON		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns	
Casal Camprodoní	Madres paralelas	-	18.00 i 22.00	18.00 i 21.00	-	
RIPOLL		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns	
Comtal	Clifford, el gran perro rojo	-	18.00	17.00	-	
	Pan de limón con semillas (...)	-	20.30	19.30	21.00	
TORELLÓ		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dijous	
El Casal	Chavalas	-	-	-	21.00 (Cicle Gaudí)	
VIC		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dimarts	
L'Atlàntida	Els Goonies	-	-	17.00 (Cineclub Xic)	-	
	Toni Erdmann (VOSE)	-	-	-	20.00 (Cineclub Vic)	
VIC		Divendres	Dissabte	Diumenge	DI., dt. i dc.	Dijous
Sucre	¡Canta! 2 (Preestrena)	-	18.15	-	-	-
	Spider-man no way home	-	-	-	-	17.55, 19.00, 20.40 i 21.50
	Spider-man no way home (3D)	-	-	-	-	17.15
	Spider-man no way (...) (VOSE)	-	-	-	-	21.40
	No mires arriba	17.40, 19.45 i 22.25	17.40, 19.45 i 22.25	11.25, 17.40, 19.45 i 22.25	18.15 i 21.15	18.15 i 21.15
	No mires arriba (VOSE)	-	-	-	21.40	-
	Querido Evan Hansen	18.00 i 22.30	16.10, 18.00 i 22.30	15.30, 18.00 i 22.30	18.30 i 21.45	18.30 i 21.45
	Valentina	17.25 i 18.50	15.40 i 17.05	11.45, 14.25, 15.40 i 17.05	18.05	17.35

Cazafantasmas: Más allá	20.15 i 22.35	11.20, 15.35, 17.55, 20.25 i 22.45	11.20, 15.35, 17.55, 20.15 i 22.35	19.30 i 21.50	22.00
La familia perfecta	18.30	18.30, 20.30 i 22.45	11.50, 18.30, 20.30 i 22.45	17.40 i 22.00	19.55
Clifford, el gran perro rojo	17.45	11.25, 13.40, 15.55 i 17.45	11.50, 13.40, 15.55 i 17.45	17.55	17.40
Sis dies corrents	22.50	15.50 i 22.50	15.50 i 22.50	20.00 i 21.45	20.00
El amor en su lugar	20.30	15.40 i 20.30	12.00, 15.40 i 20.30	17.45 i 19.45	17.40 i 19.30
Encanto	17.30 i 20.35	13.55, 15.45, 17.30 i 20.35	11.35, 15.45, 17.30 i 20.35	17.25 i 19.45	17.30 i 19.45
La casa Gucci	19.35 i 22.20	19.35 i 22.20	19.35 i 22.20	21.20	21.20
Resident Evil: Bienvenidos a (...)	20.50 i 22.50	20.50 i 22.50	18.00 i 22.50	19.40	-
Way down	18.15, 20.20 i 22.30	15.50, 18.40, 20.20 i 22.30	11.45, 15.50, 18.15, 20.20 i 22.30	17.40, 19.50 i 22.00	22.00
Eternals (3D)	18.00	-	20.00	-	-

CARDEDEU		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dijous
Esbarjo	Pan de limón con semillas (...)	20.00	20.00	19.00	-
	Chavalas	-	-	-	20.00 (Cicle Gaudi)

LA GARRIGA		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns	Dijous
Alhambra	Encanto	17.30	15.45	12.00 (VOSE) i 15.30	17.30	-
	Sis dies corrents	21.45	22.15	17.30	19.30	-
	Cazafantasmas: Más allá	19.30	17.45	20.45	21.00	-
	Casablanca	-	19.45 (VOSE)	-	-	-
	Anima animae animam	-	-	19.00	-	-
	Spider-man: no way home	-	-	-	-	19.00

GRANOLLERS		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dijous
Edison	Sis dies corrents	19.00	18.00 i 20.30	17.00 i 19.00	-
	La fada de les estacions	-	-	12.00	-
	Aida (Òpera)	-	-	-	19.00

GRANOLLERS		De divendres a dimecres	Dijous
Ocine	La familia Addams 2: la gran (...)	16.00	-
	Encanto	17.45 / 16.45 i 19.00 / 16.10, 18.20 i 20.30	19.00
	Cazafantasmas: Más allá	20.00 i 22.30	16.15, 18.45 i 21.15
	Cazafantasmas: Más allá (Atmos)	16.00, 18.30 i 21.00	-
	La casa Gucci (Atmos)	16.00 (ds. no), 19.00 i 22.00	-
	¡Canta! 2 (Atmos)	17.00 (ds.)	-
	Way down	21.15 / 18.15, 20.30 i 22.45	16.45 / 21.15
	La familia perfecta	16.00, 18.10, 20.20 i 22.30	16.00, 18.10 i 20.20
	Tres pisos	16.00 i 22.30	20.30
	Resident Evil: Bienvenido a (...)	18.30 i 20.30 / 22.40	22.30
	Valentina	16.15 i 18.00	-
	Clifford, el gran perro rojo	19.30 / 16.00 i 18.00	16.00
	El amor en su lugar	21.30	16.30
	Querido Evan Hansen	19.50 i 22.30	16.00 / 17.50
	La familia Bloom	16.15 i 18.00 / 20.40 i 22.30	16.15 i 18.00
	La casa Gucci	19.50 / 17.40	18.45 i 22.00 / 19.50 / 16.00
	Venom 2: Habrá matanza	22.45 / 16.15	22.40
	Eternals	16.00 (dg. no), 19.00 i 22.00	19.00 i 22.00
	Monsta X	16.00 (dg.)	-
	El refugio	16.00	16.00
	Spider-man: no way home	-	18.45 i 21.45 / 20.30 / 18.30 i 21.30 / 18.00 i 21.00 / 16.30, 19.30 i 22.30
	Spider-man: no way (...) (Atmos)	-	17.00 i 22.45 / 16.00, 19.00 i 22.00
	Spider-man (...) (VOSE) (Atmos)	-	20.00

SANT CELONI		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dimecres
Ocine	Clifford, el gran perro rojo	18.00	16.00 i 18.00	16.00 i 18.00	18.00
	Joker (VO)	20.00	-	-	-
	Way down	22.15	20.00 i 22.15	20.00 i 22.15	20.00 i 22.15
	Encanto	18.10 i 20.20	16.00, 18.10 i 20.20	16.00, 17.00, 18.10 i 20.20	18.10 i 20.20
	Resident Evil: Bienvenidos a (...)	22.30	22.30	22.30	22.30
	Cazafantasmas: Más allá	19.15 i 21.15	16.30, 19.15 i 21.45	16.45, 19.15 i 21.45	19.15 i 21.55
	Valentina	18.00	16.15 i 17.45	16.15 i 17.45	18.00
	La familia perfecta	19.30 i 21.45	19.30 i 21.45	19.30 i 21.45	19.30 i 21.45
	La casa Gucci	19.10 i 22.00	19.00 i 22.00	19.10 i 22.00	19.00 i 22.00
	¡Canta! 2	-	17.00	-	-

PASSATEMPS

MOTS ENCREUATS

Pau Vidal

1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												

HORIZONTALS: 1. Tot un muntatge que amb només tres paraules pot esdevenir un drama / 2. Garrepa com el vi vell. Corre pressa, el guixer no es troba gens bé / 3. La lletra del cagaelàstics. Massatge directe al cor. Arrenca el plor / 4. Mostrar les habilitats o el que hi ha sota la gavardina. Si fos albi no fóra de Reus / 5. Vocalitzen molt ràpid. Peix que llisca de la passera / 6. Del bé retornat perquè així ho ha volgut. Introducció a la jardineria / 7. Palmo com a bon fill del profeta. Molts per dormir se'l posen a l'inrevés / 8. També sóc del profeta, però fill de la península. Vi gadità nostrat / 9. Col isolada. Terapèutic, lenitiu. Com a article no és gaire lògic / 10. Centre de producció de cançons nostàlgiques. Sàpiguen greu / 11. Versió Uniformada. Altura quan es parla de molta altura. empremta de canut / 12. Enfosquiment del quadre per efecte del sol. El garbell de sempre / 13. No sembla gaire liberal, però com a revista ho és. A tocar de Colom n'hi ha unes quantes com ella.

VERTICALS: 1. Tot de gent cantant a Sants. No arriba a maquiavèlic, però hi va pel camí / 2. Menys que una estació, com ara a Vallvidrera. Faci bon ús del xumet / 3. Reunió en absència dels vocals. Herbàcia d'aspecte la mar de hieràtic. Les bessones preferides dels francesos / 4. Un de la ciutat grega que va sorgir per accident. Variar de freqüència fent ús del vobulador / 5. Tan entremaliat que acabarà participant al correfoc. Follia d'agònic, que va en ascens / 6. Ve sense ni cinc. Donar recer als escaladors. Camió de 12 tones sortit d'una pistola / 7. Tu dius que tutores, però semblen institutius. Es passa de la ratlla horària / 8. Al cor d'en Peris. Filatures importades del sud. Camí del gat / 9. Àrabs gangosos?: no, coleòpters. Dones de conducta llicenciosa i sonoritat felina / 10. Per fer-ho resolent aquest cruci caldria la versió electrònica. Costerut, com tota pujada / 11. Esclaten a riure. La noia de l'altar. Tripliquen l'entrenament / 12. Com que no pareix com cal, ha de purgar. Banda que es fa sentir molt però actua poc.

SUDOKUS

AMIC

Dificultat: mitjana

Ompli la quadrícula de 9x9 caselles dividides en subquadrícules de 3x3 amb les xifres de l'1 al 9. No s'ha de repetir cap xifra en una mateixa fila, columna o subquadrícula.

		2						3
		3		4		8		
					5			6
		5				6	9	
	3		9	8			2	7
	6	8			7	4		
	2	7			4			
		4				9	8	
	9	6	3	2		7	5	

Dificultat: fàcil

		8			4		5	
					9			2
3	9	4			2			7
	7			2	8	3	1	6
	6				7	8	5	9
9			6	1				
			7					
8	2		1	7		4	3	
	4			5				

SOLUCIONS

1	9	6	3	2	8	7	5	4
3	5	4	7	6	1	9	8	2
8	2	7	5	9	4	3	6	1
9	6	8	2	5	7	4	1	3
4	3	1	9	8	6	5	2	7
2	7	5	4	1	3	6	9	8
7	8	9	1	3	5	2	4	6
5	1	3	6	4	2	8	7	9
6	4	2	8	7	9	1	3	5

Dificultat: mitjana

6	4	3	2	5	9	7	8	1
8	2	9	1	7	6	4	3	5
5	1	7	3	8	4	9	6	2
9	3	8	6	1	5	2	4	7
1	6	2	4	3	7	8	5	9
4	7	5	9	2	8	3	1	6
3	9	4	5	6	2	1	7	8
7	5	1	8	9	3	6	2	4
2	8	6	7	4	1	5	9	3

Dificultat: fàcil

L	I	B	D	R	A	S	S	V	A	N	A
O	M	B	R	E	I	G	E	R	E	R	O
V	U	L	T	I	T	A	L	L	I	T	O
E	X	I	L	I	R	E	O	U	I	N	O
L	O	C	U	R	A	T	I	U	L	O	O
A	R	A	B	I	C	X	E	R	E	S	S
O	R	O	S	I	M	A	C	O	S	I	M
D	E	V	O	L	U	T	J	A	R	A	R
O	A	I	L	L	I	S	S	E	R	A	A
F	I	H	I	B	I	R	B	L	A	I	I
C	A	R	D	I	A	C	P	A	R	A	R
R	A	N	C	I	U	R	G	E	I	X	X
O	B	R	A	D	E	T	E	A	T	R	E